

LOJZE TOV KONJIČEK!

GLASILO SLOVENCEV, KI IŠČEJO
MEDSEBOJNE STIKE.

CENJENI BRALCI!

Upam da mi boste oprostili zamudo izdaje L. konjička. Dne 25-1-88 mi je umrla moja draga žena Gerda, stara komaj 51 let. Po treh možganskih udarcih, pred 17 mesecih, ji je odpovedalo njeno dobro srce za večno.

Smrt je zelo resna stvar in človeku nehote pride na misel vzajemnost, ne samo v družini, temveč medsebojno, med vsemi ljudmi. Koliko neprijetnosti bi si človek lahko prihranil, tudi neprilik in prepirrov, če bi kot takšen mislil več na vzajemnost in medsebojne odnose, saj je naše življenje tako kratko in naporno.

Misel na vzajemnost je seveda lažja kot storitev. Človek je pač tudi samo ena celica, ovita v kožo, iz katere ne more ven. Zato smo mi kot ljudje tako različni in umerjeni po svoji pameti.

Iskreno,

Lojze

BOG S TEBOJ, GERDA

Nasi naročniki pišejo:

Milena Persi, Canterbury, N.S.W.

Dragi in spoštovani g. Kossi!

Vas "kotiček" in "konjiček" mi je prinesel iznenadenje. Je nekaj, kar nisem pričakovala, prineslo mi je tolažbo in veselje. Počutila sem se, kot da bi srečala najboljšega človeka, znanca, na katerega sem čakala več kot 30 let, tukaj v Avstraliji.

Tudi jaz sem v penziji in ker je Bog poklical vse moje drage in prijatelje k sebi pred menoj, se dolgočasim v tej, tako mi čudni deželi, posebno še, ker sem bila lani v mojem rojstnem mestu, kjer je bilo za mene kot starejša oseba mnogo boljše in bolj zanimivo, kot je tukaj.

Rada bi še več napisala, nisem pa v pisanju najboljša. Čitanje mi je bolj všeč, posebno slovenščina, saj pišem in čitam v treh jezikih.

Oprosti da Te nagovorim kar na Ti, tako se počutim boljše in prosim Te, ne pozabi name. Bog Ti daj zdravje in dobro voljo, da nam boš pridno pripravljaj "konjička".

Hvaležno Te pozdravlja,

Milena Persi.

Cilka Žagar:

Dragi Lojze,

Me je razveselilo Vaše pismo. Tudi jaz skušam spodbujati Slovence k čimbolj živahnemu družbeno-kulturnem udejstvovanju, posebno za vzdrževanje našega jezika in celotne slovenske kulture.

Naročam se na Vaše glasilo, v bližnji prihodnosti Vas bom prosila za uslugo. Raziskujem med Slovenci, ki so šli v avstralske šole, kakšne

odnose imajo do slovenstva. To so druga generacija avstralskih Slovencev. Poslala Vam bom anketo, katero bi rada, da jo predate čimvec mladim ljudem (15-40 let), ki so se tu šolali. Ko jo bodo izpolnili (je anonimna) jo lahko pošljejo direktno meni ali pa dajo Vam in mi jih skupaj pošljete. Če rabite več kopij jih prosim razmnožite.

Veliko sreče Vam želim in upam, da se bomo v bodoče še več pogovorili. Jaz sem Dolenjka- iz Kostanjevice.

Pozdrav, Cilka Žagar, P.O.Box 175
Lightning Ridge, N.S.W. 2834.

P.S. g. Cilka Žagar je slovesna pesnica. (op. urednika).

Marcela Bole, (73 let), Pascoe Vale, Vic.

1955: Kelvinator hladilnik 82 Guinea je stal,
gospodar tedensko 9 Sterlin' plačila dal.
Za stanovanje sem tedensko 5 Sterlin' plačala,
1958 hiša 12 sq. nekončana 5.500 Sterlin' je stala.

V tovarnah vsi smo delali kot ponoreli,
vseeno srečni v svobodni deželi.
Danes sprememba je ta - - -
da socialna preveč dela ima.

Mladi se zakonskega jarma silno bojijo,
vseeno mešani pari radi skupaj ležijo.
Če žena eno leto z možem živi,
pri razporoki pol hiše dobi.

Pred leti Avstralija je štela 9 milijonov ljudi,
danes okol' 16 milijonov tukaj živi.
Upokojencev tu je nastala velika družina,
denar za vse, kje bo vzela naša nova domovina?

Spoštovani g. Kossi, hvala za Vaše pismo. Čestitam Vam iz globine srca in želim Vam uspeh. Vaša predstava se mi dopade.

Tudi jaz sem vesele narave, rojena pod zvezdo dvojčkov. Ljubim prav vse ljudi, v mojem srcu sovraštva ni. Se nobenemu nisem odklonila prošnje, če je le v moji moči. Moje skromne pesmice sem poslala že na vse strani Avstralije in z veseljem jih pošiljam tudi Vam. Slovenec ste, to je zame dovolj. "Spštuj 10 božjih zapovedi in ljubi svojega bližnega kakor samega sebe, pa bo bolje na svetu".

G. Kossi, ne vem če Vam je znano, da pišem iz ljubezni do slovenske besede z željo, da ta na veke ostane. Zrastla sem pod fašizmom, imam samo 3 raz. slovenske šole, ostalo pa v italijanščini. Imam še za dve knjigi pesmic, pripravljenih za tisk, ne dobim pa urednika. Tako sem se vdala usodi, naj se zgodi po božji volji.

Tudi Vi ste upokojenec, no sedaj sprejemem to besedo, katera ni in ni hotela do srca. Stara sem nad 73 let, moje srce je pa še mlado, če prav so fizične moči že popustile. Pisanje je moje veselje. Bogu hvaležna za ta skromen dar, Vam čestitam za Vaš pogum, kar korajžno naprej.

Pozdravlja Vas, Marcela Bole.

Ivan Kobal, Rydalmere, N.S.W.

Pozdravljen, prijatelj!

Najprej se Ti lepo zahvalim za zanimivo pošiljko L.kotička za oktober in L. konjička za december 87. Bravo! Takih zanimivosti za slovenske bralce ne vidimo vsak dan in take dobre volje za povezavo med Slovenci ni na vsakem vogalu. Osebno Ti čestitam in se Ti zahvaljujem, iz mojega "literarnega sklada" (Knjiga MEN WHO BUILT THE SNOWY) Ti pošiljam naročnino zase in za ZSA, v imenu ZSA pa pozdravljam Tvojega "konjička" kot lep zgled, kako Slovenci v tujini lahko pokažemo, da nekaj ustvarjamo.

Nič se ne bom spuščal v komentarje, tudi ne v kritiko, le to bom ponovil: Bravo! In kar tako naprej! Prepričan sem, da si lanko dava roko in še marsikaj natipkava za bodočnost in za dobro našega naroda.

Živi naj slovenska beseda! Ivan Kobal.

Karlu Robbiju, katerega iznajdbene procese naj bi uporabili v tem sin-
hronu.

Po uspehu tasmanskih "greenes" se mi nehote vrinja asociacija na Slo-
venijo in gibanje slovenskih zelenih, ki je v zadnjem času, ob vsakodnevnih
vročih političnih dogajanjih, potisnjeno v ozadje. Ljubljanski TELEX
je 4. maja letos objavil pogovor z enim najbolj prodornih in odločnih slo-
venskih ekologov, docentom na ljubljanski filozofski fakulteti in doktor-
jem geografskih znanosti DUŠANOM PLUTOM. Dr. Plut je napisal takoimenovani
"Zeleni manifest" in kot pravi Telex s tem zakoličil neko novo zeleno
alternativo, gibanje, ki naj bi tudi spreminjalo, ne zgolj filozofiralo.

Napačno bi bilo misliti, da je Slovenija premajhna za dosego pomem-
bnih ekoloških ciljev, slovenski zeleni bi morali vzeti za vzgled Tasma-
nijo, ki ima le pol milijona prebivalcev...

+++++

Pavla Gruden, Sydney.

Z D A J J E Č A S

Zdaj je čas obračunavanj
večnih zakonov narave
z njenimi skrunilci,
čas, ki človestvu kaže
togatni srd nasilnežev
nad upravičenimi upori.
In čas za odstranitev
stremuških zvodljivcev
brezglavnih mas.

Zdaj je čas, ki dokazuje
brezdušnost birokratov
do temeljnih pravic človeštva,
čas nezakovitosti,
ki načrtoma raznaroduje
narodne manjšine.
In čas, ki javno slači
brezsramne varuhe laži
do gole resnice.

Zdaj je čas, ki terja padec
zaslužnjevalnih vlad in
političnih malikov,
čas, ki vsepovsod odpira oči.
Ljudstvo ne zaupa "ljudskim"
protiljudsko šolanim armadam.
In skrajni čas za modre
gospodarje, delavce in zvezde
namesto zajedavcev.

Zdaj je čas, ki tehta
naš ogrožan duh in
kitajsko žrtveno pomlad,
čas, ki nemudoma zahteva
budnice svobodnih pesnikov
na vseh meridianih.
In čas ko so dalje sekunde: TV
kaže živo resnico kitajske KP
- protiljudsko avtokracijo.

Z d a j j e č a s , d a s p r e v i d i m o k a m n a s
v o d i j o v i z i j e b r e z d u h o v n e s p i r a l e :
v c e n e n o z v r s t m a t e r i a l n i h v r e d n o t !
Z d a j v e s s v e t s t r m i v k i t a j s k o L A ,
k i s t a n k i P R E Š A N E D O L Ž N A T R U P L A
m l a d i h K i t a j c e v v L J U D S K O D R O Z G O !
I n z d a j j e č a s k o s e z G N E V O M p i š e
A . D . 1 9 8 9 , 4 . j u n i j , K R V A V A N E D E L J A ,
P E K I N G - v s e m p r o l e t a r c e m v o p o m i n .

+++++

Ogledalo etničnih medijev

ETNIČNA TELEVIZIJA 0/28 IN KAM IZGINJAJO SLOVENSKE INFORMATIVNE
VIDEO KASETE.

Čeprav so pred leti predstavili etnično televizijsko postajo 0/28 Spe-
cial Broadcasting Service na UHF frekvenco in je tako postaja izgubila le-
po število gledalcev, imajo zadnje čase komercialne TV hiše nedvomljivo ve-
liko razloga za zaskrbljenost. Namreč število gledalcev kanala 0/28 se je
povečalo za 25% (pred vsem v Melbournu), tako je izjavil na neki melbourn-
ški radijski postaji Peter Barret, programski vodja SBS-a v TV WEEKU, ki jo
je izrazil znani radijski petičnež John Laws.

Na kanalu 0/28 iz dneva v dan narašča število kvalitetnih programov med katerimi so stari, priljubljeni, nedeljski VOX PCPULI, ki ga vodi Hrvat Vladimir Lusić. Tu je sobotni "Dateline" in vakovečerni "Tonight" pa še "Quandary", "Australian Mosaic", "Counterpoint" in drugi. Večina kritikov se seveda strinja da so poročila na kanalu 0/28 absolutno številjka era. Seveda tudi šport.

Na SBS pa bi morali usmeriti eno samo vprašanje: zakaj Slovenci nimamo rednega termina na tej etnični TV postaji? Kje so naši filmi, dokumentarne in zabavno-glasbene oddaje? Ali je "investicija" naših davkov obrestovana na tak način da v programih zasledimo venomer le imena drugih narodov in narodnosti (tu in tam tudi z oznako YUGOSLAV/serbocroatian).

Že leta premišljuje o tem in zato sem nekega dne poklicala Genny Looman, vodjo službe za medsebojne odnose (Director of Public Relations) na SBS v Sydney. Dobila sem približno tak odgovor: Vi, Slovenci, ste maloštevilni narod in končno vaš "basic language", temeljni jezik naše države Jugoslavije je srbohrvaski (?!). -- Ostala sem brez besed in vsako pojasnjevanje bi bilo odveč saj jo je očitno nekdo "dobro" podučil o odnosu med slovenščino in srbohrvaščino. Vendar sem vztrajala in postavila ponovno vprašanje zakaj vendar že tako dolgo časa SLOVENCİ na Etnični televiziji 0/28 nismo imeli nič?

Čeprav maloštevilni, vsaj enkrat ali dvakrat na leto bi lahko prišli na vrsto. Na vprašanje od koga je pravzaprav odvisno ali bo na sporedu kakšen slovenski program je odgovorila: Odvisno je od SBS-a toda več agresivnosti, da se tako izrazim, je pričakovati od RTV Ljubljane". Na vprašanje, če je prišlo na SBS kaj video kaset s slovenskimi informativnimi in zabavnimi programi je odgovorila: Nekaj smo jih imeli a niso bile dovolj kvalitetne.

Se pravi SBS-u je prišlo "v roke" nekaj slovenskih video kaset. Kam pa so izginile še druge, ki naj bi jih pošiljali iz Slovenije? RTV Ljubljana v sodelovanju z Republiškim komitejem za informacije pošilja že četrto leto informativne video kasete, s triurnim programom, redno, vsak mesec in od junija 1988. dalje namesto triurnih več enournih (15 na leto) jugoslovanskim konzulatom ali na naslov kulturno-informativnih centrov v Pariz, New York, Stuttgart, Zurich, na Dunaj, vojaški misiji v zahodni Berlin in JUGOSLOVAN - SKEMU KONZULATU V SYDNEYU (ta seveda trenutno ne obstoja).

Če je informacija o pošiljanju kaset točna, potem se sprašujem kam so izginile? In v štirih letih bi se jih moralo nabrati že preko štirideset, petdeset. V Sloveniji so baje zahtevali naj bo kroženje teh kaset med slovenskimi društvi in organizacijami vendar omogočeno, saj tega povsod ne izpolnjujejo. Tako smo lahko prebrali v lanskoletni novemberski številjki NAŠ DELAVEC.

Slovenija si torej dela stroške s pošiljanjem video kaset, nam pa niso vredne niti razmisleka: kje so in kaj z njimi počenjajo. RTV Ljubljana je tudi dala vse od sebe kar zadeva pošiljanja zvočnih pisem in direktnega telefonskega poročanja na radijske postaje EA, v Sydney in Melbourne. Slovensko-avstralskim radijcem je pa zameriti zakaj ne prihaja do medsebojne zamenjave teh kaset in informacij s Slovenci iz Adelaide, Brisbane (?) in predvsem Perth? Tam radijski napovedovalci niti niso plačani za svoje delo na radiu kot recimo v Sydneyu in Melbourne.

No, marsikdo izmed nas je hvaležen RTV Ljubljani za trud, ki ga vlaga saj s tem skrbi da naši slovenski radijski programi v Avstraliji ne bi ostajali osiromašeni in prikrajšani za marsikateri politični in kulturni dogodek v stari domovini.

Podrobneje pa je pogledati čez "radijske planke" 3EA v Melbourne, v oddajo na slovenskem jeziku. O tem bomo se čitali v Novo doba.

Stanka Gregorić.

++++++

ZAHTEVNI. Mirka, ali še delaš v trgovini z jogi modroci? Odpovedala sem. Hoteli so, da bi jih kupci z menoj preizkušali.

++++++

Naročniki katerim je iztekla naročnina bodo "našli" rdečo kljuko z raven naslova na kuverti!

++++++

Čitali bomo spet v avgustu!